

sig forholdsvis godt, men de, der har noget større Pensioner, faar alt for lidt, i alt Fald i Forhold til, hvad de Folk faar, der er pensioneret efter 1. Oktober 1919. Og det er jo ganske naturligt, at disse Pensionister ikke kan forstaa det. De synes, det er uretfærdigt, at det, at de har arbejdet efter den gamle Lønningslov for Statstjenestemændene i Tider, da Lønnen var ringe og Arbejdstiden længere, skal bevirke, at de ogsaa, naar de faar Pension, skal nøjes med langt ringere Beløb. De kan ikke forstaa det, og jeg synes ogsaa, det er urimeligt; for det vil jo ikke være uoverkommeligt for Statskassen at imødekomme dem og sige, at deres Pension skal være ens, enten de er afskediget før eller efter den 1. Oktober 1919. Man skal blot beregne Ancienneteten o. s. v., ogsaa den Løn, de vilde have haft, hvis de havde tjent efter 1. Oktober 1919. Den nuværende Lov gælder jo kun til 1. April 1923, den skal altsaa fornyes i Vinter, og jeg benytter Lejligheden til at henvende mig til den højtærede Finansminister, at han, naar han skal udarbejde det nye Forslag, indfører samme Pensionsregel for de gamle Pensionister som for dem, der er pensioneret efter 1. Oktober 1919.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg gerne rette en Henstilling om, at vi i Viborg kunde faa en Køreplan, der er lige saa god som den, vi havde før Krigsindskrænkningen. Man skulde synes, at vi nu var saa vidt, at Statsbanerne igen kunde indføre den normale Køreplan, men i Viborg mangler vi endnu tre Tog. Vi havde tidligere et Tog fra Viborg tidligt om Morgenen og et, der kom til Viborg ved 12-Tiden om Aftenen, og det er meget uheldigt, at disse Tog er inddraget for dem, der skal rejse Nord paa, f. Eks. for dem, der skal besøge Aalborg. Tidligere, da vi havde disse to Tog, kunde Folk fra Viborg, som skulde besøge Aalborg, være der en ti-tolv Timer og naa hjem samme Aften; nu kan de kun være en Time i Aalborg, hvis de vil hjem samme Aften. Resultatet er, at Rutebilen fra Viborg til Aalborg har overtaget hele Trafikken. Alle Folk fra Viborg, som har Ærinde i Aalborg, benytter Rutebilen i Stedet for Statsbanerne, Bilejeren er naturligvis stærkt interesseret heri, men det forekommer mig, at Statsbanerne maa være interesseret i at indrette Køreplanen saaledes, at Folk benytter Statsbanerne det mest mulige.

Til Slutning vil jeg gerne gøre et Par

Bemærkninger til min Kollega fra Viborg, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem beklagede sig over, at vi sidste Aar havde faaet for mange Love, han vilde gerne være fri for saa mange i Fremtiden. Jeg vil dertil sige, at det er den Regering, han støtter, og det Parti, han selv tilhører, som har Ansvaret for, at vi sidste Aar fik saa mange Love. Der er sikkert mange, som vil erkende, at det vilde være til Gavn, om vi fik noget færre, men noget bedre Love, adskillige af de Love, vi fik sidste Vinter, var langt fra gode, jeg skal lige nævne et eneste Eksempel, nemlig Aldersrenteloven. Jo mere man studerer denne Lov og ser, hvordan den virker, des mere opdager man, hvor fortvivlet den er. Naar denne Lov træder i Kraft den 1. April, vil, for saa vidt det nuværende Dyrtidstal holder, en enlig Mand paa Landet, som er over 65 Aar, i alt kunne faa 32½ Kr. pr. Maaned. Det forekommer mig, at der i Gaar herfra blev talt om, at denne Lov kostede saa mange Penge, og det er muligt, at den koster mere end den nuværende Lov, fordi nu ogsaa Folk, som har en lille Kapital, faar Aldersrente, men de, som intet kan tjene ud over, hvad de kan faa i Aldersrente, kan faktisk ikke eksistere. Jeg kunde have Lyst til at spørge, om nogen tror, at en Mand paa over 65 Aar, som ikke kan erhverve noget, kan skaffe sig Føde, Klæder, Renlighed og Husly for 32½ Kr. pr. Maaned, og mere vil han ikke kunne faa efter den nu vedtagne Lov, medmindre han kan skaffe sig Lægeerklæring for, at han trænger til Ekstraforplejning. Jeg vil gerne indrømme, at den Slags Love trænger vi ikke saa haardt til, det vilde være heldigt, om vi ikke fik saa mange Love, men at de, vi faar, bliver noget bedre.

Jeg blev overordentlig forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke vilde have Valg nu, fordi Valgperioden er 4 Aar, og det ærede Medlem tilføjede, at hvis vi fik Valg nu, vilde den Regeringsmajoritet, der er, forvandles til en Minoritet. Det ærede Medlem og jeg har jo deltaget i flere Rækker af Møder i Viborg-Kredsen i 1920, og dér hævdede det ærede Medlem Gang paa Gang, at det var nødvendigt i Foraaret 1920 at gribe til ekstraordinære Midler for at faa et Valg, fordi man ikke var sikker paa, at Flertallet af Vælgerbefolkningen var i Overensstemmelse med den da siddende Regering. Nu hævder det ærede Medlem, at han ganske vist er meget i Tvivl om, at den nu siddende Regering har Flertallet med sig, men alligevel